

SZEGEDI HIRADÓ.

53-dik szám.

Vasárnap öszhó 30-án 1859.

Első évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Tanodautca, Lemle-főház, 359. szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazáhozordással: Egész évre 6 frt. — félévre 3 frt. — évnegyedre 1 frt 60 kr. austr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 frt. — félévre 4 frt. — évnegyedre 2 frt. austr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasábos petisors egyzseri hirdetésnél 7 ujkr. kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegdíj minden egyes beigtatásért 36 ujkr. A nyilttérben a háromhasábos petisorsigtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzék és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez címezendők.

KAZINCZY-ÜNNEPÉLY.

Szegeden, Kazinczynappján 1859.

Nemzetünk közünnepét megültük mi is, megült Szeged közönsége úgy, mint az alföld fővárosához illett.

Esti félhatkor már tódult a közönség a színház felé, mely előtt szarokkoszorúk világíták be a tért, megmutatandók, hogy ma nem közönséges színi előadásra, hanem annak képéhez vezet az ut, ki szellemi világossággal árasztotta el a hazát. A színházi bejárat mindkét felén lámpacsillagok égtek, emlékeztetendők a jövőket, hogy az, kire emlékezünk, e hazának fényes csillaga volt. A színház kapuja fölött két életnagyságu angyal babérkoszorút tartott Kazinczy neve fölött. Ezen, hazaszín lobogókkal ellátott kép fölirata „Kazinczy Ferenc évszázados ünnepe“ színtén hazaszín betüktől való összeállítva s kivilágítva.

A színpad úgy mint a nézőtér fényárban uszott. A színpad jobb oldalán Kazinczynak e célra festett és hűn talált arcképe volt fölállítva; a kékeretet természetes virágokból készült koszoru képezte: körülé magas, virágok diszében álló hévövi fák, s a virágházak legszébb, legválogatottabb lakói álltak; az állvány talpánál az irodalom, művészet és tudomány jelvényei alatt e fölirat:

„Ki honaért élve nemzetéért szenved:
Évszázad után így tiszteli a nemzet.“

A színpad többi részét is élővirágok foglalták el, csupán a közreműködőknek hagyván meg a szükséges tért és a fényugaraknak, melyek a lombok közül a közönség felé villámoltak.

A nézőtér kettős lánögön környezé. A színpadnak átellenében a karzat homlokzatán Magyarhon koszorúval körzött címere, hazaszín lobogók alatt; a páholyoszlopok mindegyikén babérkoszoru három nemzeti lobogóval s ugyanannyi gyertyalánggal; a nagy esillárt hazaszín zászlókból koszoru övezé körül.

Ki látta a művészet az egyházát, midön még nem volt benne közönség, tudna, hogy ünnepe lesz e helyt; de ki a begyült közönséget meglátta, azt is kelle tudnia, hogy a nemzeti kegyelet ünnepe tük a jelenlévők.

Uraink úgy mint hölgyeink nagyrészt nemzetünk öltönyében jelentek meg ez ünnepezen, s egymást látva, meggyözödték arról, hogy mégis szép ennek a magyarnak öltönye s hogy kár volt idegennél föleseresélnie. Hölgyeink közül sokan, kik ezuttal még nélkülözheték hazájok ruházatát, föltek magukban, hogy ezentül a szép példa után indulva, legkedvesebb ékességök a magyar öltözet leend.

Mi mondjunk az előadásról?

Nem kellene az egyes közreműködőkről szolanunk, kik azáltal, hogy a közönségtől nyert koszoruikat Kazinczy arcképe elé tették, nyilvánítók, miszerént ma senkinek sínesen érdeme, senki sem várhat elismerést, csak ő, a bajnok vértanu, a nyelvszabadó rab, a népboldogító szerencsétlen, a családja jóléte árán irodalmunkat szellemével tápláló Kazinczy. Miért ne mondjunk meg mégis, hogy hazat színművészetünk egyik csillaga, F.-Szabó Amália valódi csillagként fénylett az irodalmunk vezérének font kegyeletkoszoruban; mért ne mondjunk meg, hogy oly érzellemmel szavaltá Losoneczynak remek költeményét, minövel még szavalni nem hallottunk soha. Garaynak Magyar hölgyében ugyane művésznő megmondta a magyar hölgyeknek, minők legyenek, minőknek kell lenniük, hogy nevüket megérdemeljék.

Nagyszerű a művészet hatalma, azon hatalom, mely ajakkal beszél ugyan s mégis szívevel szól a szívhez úgy, hogy ezer szív dobog a kifejezet: érzésektől; olyan e hatalom, mint a napfény hatalma, mely az eléje tett képet eltörölhetlenül varázsolja az üres lapra; olyan e hatalom, mint a villám hatalma, mely elolthatlan lánggal ég. E hatalom szolt ma F.-Szabó Amália szívéből ajkai által a nagy közön-

ség szívéhez. Az irodalmunk megdicsöült vezérének képe előtt álló nő nem csupán művésznő volt, hanem egyszersmint honleány s a magyar nyelv és szellem lángézelmi hirdetőjeként mutatá magát, mint ilyen nem csak tetszést, hanem tiszteletünket, szívünk legöszintebb becsülését vitta ki magának. Pajor A. urhölgy Vörösmarty szözatát annyi lelkesedéssel, annyi lánggal énekelte, hogy valódi szózatá vált az a közönséghez; szózatá, hogy rendületlenül hiva legyen hazájának. hazája nyelvének, nyelve irodalmának s irodalma termékeinek. A gyönyörű félmélyhangon énekelte szózat minden szaka új meg új tapsviharra ragadta a lelkesült közönséget, mely hangos éljenben tört ki, midön a második szakban énekelte szép népdal s a Kovács Endre szerzte Rózsa dallamának kívánt ismétlése helyett szózatunk első szakaszát énekelte. Fogarassy Paulin urnő Petöfi Sándornak Széphalmon írt költeményével a legnagyobb dicsérettel árasztá el a jelenvolt közönséget, mert megmutatá, mily egykedvű, mily aluszékony volt évtized előtt a magyar, mit hallva, örvendünk kelle és szerencsét kívánunk magunknak ma, midön láttuk, mennyire lelkesült a nemzet.

Kemény Nándor ur vig ruhába öltözött komoly fölolvásása szelid mosolygó szívárványként húzódott végig az ünnepezen komoly areokon. Fölolvásása tartalomdús volt s a hasonmet olvasmányoktól dicséretesen különbözött; az üres szóhalmaz helyét egymásra halmozott korszerű éleek pótlák. Különösen találók és talpraesettek voltak a Szegedi Híradóra vonatkozó sorai, hogy e lap kiadója Burger Zsigmond csakugyan igazi kiadó; mert lapjára többet ad ki, mint mennyit az előfizetések jövedelmeznek neki.

Háhnél urat, egyházi és dalmüi zenekarunk derék karnagyát különösen ki kell emelnünk készségeért, melylyel az ünnepezen közreműködött. Háhnél ur sokkal több részvétet mutatott az ügy iránt nem született magyar letére, mint néhány általunk fölzlóított hazafi és honleány, kik azt hívék talán, hogy megalázó azon színpadra lépniök, melyen Kazinczy arcképe áll. E visszavonulás, noha nem vett el az ünnepezen díszéből semmit, volt az egyetlen keserü csöpp, mely örömünk tölt serlegébe esordult. H. ur oly művészi ügyességgel kezelte hangszerét s oly megragadón játsza el rajta az általa kiszemelt szép magyart, hogy azon kívánságot ébreszté bennünk, vajha némelykor rendezne egyegy hangversenyt, melyben többet hallanánk tőle. Ezekon kívül Kmetty István elszavaltá „A költő imája“ címü költeményét és Kölesey Ferenc Kazinczy fölött tartott emlékbeszéde, valamint Szász Károlynak gyönyörű pályakölteménye fölolvastatott.

A szokatlan számmal megjelent közönség lelkesedése határt nem ismert. Oly nagy volt a tolongás, hogy több száznak kelle a színházról visszamennie; mely befogadhatá vala öket. E lelkes közönség oly ünnepezen méltóságot tanusított az egész ünnepezen alatt, hogy nem mondhatunk találobbat, mint mit tudóstársaságunk érdeműs alehnöke mondott: „Csak oly nemzet tüzheté föl méltán dicsöülte halántékaira a dicsőség koszoruját, mely azt maga is megérdemelte.“

Az ünnepezen egyszerű, de magyar öszinteséggel és fesztelenséggel füzerezett lakomák követék a város minden részében. A Kazinczy-ünnepezen az emberi szellem halhatatlanságának elvitézhatlan bizonyosságaul hozván föl a szölo, a többi fölköszönésétek közt poharat emelt Széchényü Istvánért, ki az ipar terén épen oly nagy fiual tünt föl a magyar nemzetnek, mint Kazinczy az irodalmi téren. Megemlékezett továbbá a tudóstársaság alehnökerül b. Eötvös Józsefről, ki szives volt Szász Károly koszorúzott költeményét ez ünnepezen megküldeni s ezáltal annak emeléséhez

járulni. Erdélyi Ignác zenekarának minden tagja szép magyar öltönyben jelent meg a kaszinói lakománál, a Rákócziindulóval fogadta a közönséget s bevezetésül a szótartó játsza. A közönség egy része a palánki sétateri étteremben, más része a fő-szavári kaszinó helyiségében lakomázott, mindenütt Kazinczy Ferenc emlékét idézvé a fölkelkeiben, szebb jövődöt kívántak a nyelvnek, iparnak és művészetnek. Az egész város hullámlásban volt, mely hullámlás fölött a honszereltem — e rég pihent drága kincse a magyar szívek — mint tenger fenekéről fölmerült gyöngy ragyogott, fénylett. Nem csak a szegediek, a vidékiek is siettek megünnepleni a magyar nyelv első bajnokának százados ünnepét. H. M. Vászárhelyről, Szentestől és Makóról többen jelen voltak az estélyen és a lakomán.

Nem fejezhetjük be sorainkat anélkül, hogy őszinte magyar szívvel köszönetet ne mondjunk mindazoknak, kik hazafüi buzgalomtól lelkesülve, szíves készséggel járultak az ünnep emeléséhez, s gyámoltották szent kötelességünkül ismert törekvésünket.

Legelőször is köszönetet mondunk Losonczy Lászlónak, ki lelkéből eredt szép költeményével tetemesen emelte ünnepünket. E költeményt, azért is, hogy köztünk fümmaradjon, azért is, hogy lapunknak a színházba nem jutott olvasói gyönyörködhessenek benne, mai számunkban közöljük. E költeményt oly díszes nyomtatásban, mely nyomdának dícséretére vaik, emlékül kapta minden színházlátogató. Amennyit lehetett hazaszín szalaggal köttettünk át, de e cikkekből oly keveset tartanak kereskedőink, hogy nagyon hamar kifogytunk belőle.

Mráz Imre íróársunk a terhes pénzkezelést volt szíves elvállalni.

Különösen kiemeljük a lelkes színháztulajdonosokat, Hoffer és Hezler urakat, kik a színházat díj nélkül engedték át, és tisztelt növegyletünket, mely jutalékaról szintén lemondott.

Idősb Krebs községi tanácsos ur nemesak díj nélkül díszíté elő virágokkal a színpadot, de azok izléses elrendezésében önmaga is fázadozott, s a meleg égővi fákhoz a köblöket hazaszínre füsteté.

Jó ó festész ur Kazinczy jó talált areképét hazafüi buzgalomból festé. Szutter ur az állvány talpánál fölállított s kivilágított föliratot szintén az ügy iránti részvétöl állítá ki.

Goldner és Zinner városi világitásbérlők, a nemzeti ünnephez tettelegés áldozattal járulandók 20 font gyertyát és 15 font olajt adtak a színház világitásához.

Burger Zsigmond nyomdatulajdonos a hirdetések nyomtatását díj nélkül teljesíté, csupán a papír és a bélyeg árát fogadta el; Losonczy költeményét is a kiállításához aránytalanul jutányos árért nyomatta.

Mayer ur, a színházi melléképületekért neki járó kötelességpáholyt csak rendes árért fogadta el.

Lemle ur több élővirágot adott a színpadra.

Schert József iparos, nem érkezvén, hogy a színházba jöjön, 2 régi forintot küldé hozzánk.

Meg kell még említenünk Farkasies eukrasz urat, ki a kaszinói lakomához szépen és sok ügyességgel készítet eukroszobrárt küldé Kazinczyinak.

Végre Brandt színházi díszítöl kell elismeréssel szólnunk, ki négy segédével több éjet virasz-

tott át, hogy a színházat oly díszessé tegye, minőnek ily nagy nemzeti ünnepen lennie kelle. Fáradságát siker koronázta, mert mindenki elismeréssel szölt a kiállításról, s dícsérölég emlité a díszitöl.

Ez előzekeny s áldozatkész közremüködés tette lehetővé, hogy dacára az ünneppélyesen fényes kiállításnak, s a karzatjü leszállított árának közel 200 ftra megy a tiszta jövedelem, melyről a jövd számban.

Kempelen Gyözö.

A Szegeden tartott Kazinczy-ünnepély alkalmára szerzé

Losonczy László.

(Szavaltá F. Szabó Amália.)

Ébredj föl végre álmaidból,
Ébredj hazánk nagy fia!
El'g volt már a hívös ének
Sirod felett borongnia.
Eljöttünk érezö kebellet
Megünnepleni e napot,
Mely téged ezeltöl száz évvel
A nemzetnek díszül adott

Egy kincset hoztak öseink ki,
Keresve e szent Kanaánt;
S elérve ezt a drága kincset
Tarták Palládium gyanánt.
Éber gonddal híven megörzék
Dicsö királyaink Budán; —
E kincse forgott a magyarnak
Veszélyben ezredv után!

Te ekkor zászlót ragadtál,
Sok lelkes ifju gyült alá.
Velök küzdöttél, lelked öket
Tízelté; majd vigasztalá.
Ugy álltál, mint rég társai közt
Állt' Eneás az isteni...
Mig végre sikerült nyelvünknek
A gyözelmet kiküzdeni!

S mi lön e küzdelem jutalma? —
Korod hideg volt — baj, nyomor,
Részvétlenség; az ég fölötted
Komor vala, nagy komor.
Ki hinné, hogy ki nemzetednek
Oly nagy vagyott; kincset hagyál:
Ehezned kelle a hazában?...
Mig jött a jöltevö halál!

Félszázadig tartád kezdedben
Nemzetiségünk zászlaját;
Félszázadon keresztül ittad
A keserüség poharát.
És megmaradtál hit magyarnak,
Meg, a nehéz napok között;
Békén fogadtad a eszpást, kint,
Midön az élet földözött!

Te nálad a szent hon szerelme
Nem volt estüpan üres beszéd;
Te azt félszázadon keresztül
Nemes tettel pecceltéléd.
Kebednek lángja vesztattüz volt,
Mely viraszított a hon felett
Szent lámpaként... s midön kidíszítél:
Keskény kriptádnak mése lett!..

Ébredj föl végre álmaidból,
Jól ismerünk mi tégedet.
Mártir valál, ki a hazáért
Egy életet át szenvedett.
Nemes, nagy, óriási lelked
A esüggredést nem ismeré...
Emléked él mig egy magyar lesz,
Mint honfi, — dalnok — s emberé!

Ébredj föl végre álmaidból,
Öh nézd mint örved nemzetet!
Nézd a nemes, a terebély fát,
Melyet kezdö rég ültetett.
Nézd a nemes, a terebély fa
Mi szép gyümölcsöket terem;
Mint ritkaságot ugy esudálják
Innen, és túl a tengeren!

Tiéd, tiéd az érdem, ébredj,
Meleg kebel vár, lépj közénk,
Midön előtted meghajólva
Érdemkoszorüt kötözünk.
Ébredj föl végre álmaidból,
Hogy elvehesd a pályabért...
Egy nemzet tárt karokkal vár, hogy
Fürtidre tüzze a babért!

Ébredj föl végre álmaidból
És halld midön esküt teszünk:
Hogy útdon járván, hazánkhoz
És nyelvünkhez hívek leszünk.
Nem csak midön öröm mosolyg rá, —
Nem hagyjuk el, ha vész jön is;
Mint igaz magyarok megállunk,
Legyen bár koszorunk tövis!...

Nagy honfi! még se, még se ébredj...
Jobb hogy pilensz a sir alatt.
Félek, hogy a búmak miatta
Köztünk szemed sirva fakad!...
S ha megpillantod, hogy szobádban
Most pálinkafözö lakik;
Sirodha újra visszavágyol,
S föl sem kelsz — itéletnapig!!!

Kazinczy-ünnep Kecskeméten.

Folyó hó 27-kén megülte Kecskemét is a nagy Kazinczy százados ünnepét esti 6 óraker a kaszinói egylet teremében. A milvett közönség tiszta hazafüi s honleányi érzettöl lelkesülten, sietett áldozni a nagy férfü emlékezetének.

Az ünnepély műsorozata:

1. Hymnus Köleseytöl; előadta a helybeli dalkar.
2. Kazinczy életvázlata; bevezetésül írta s olvasta Horváth Döme.
3. Tompa Mihály ez alkalomra írt s jutalmazott költeményét olvasta Pólya József.
4. Szász Károly ez alkalomra írt s dícséretet nyert költeményét olvasta Tomor Ferenc.
5. Kecskeméti emlékhangok a Kazinczy-ünnepélyre, Bulesutöl, olvasta szerző.
6. Kölesey emlékbeszéde Kazinczy fölött; olvasta Torkos István.
7. Szózat, Vörösmartytöl; éneklé a dalkar.

Az egész előadást lelkesült éljenzés kíséré.
Az ünnepély alkalmával emlékpéncz is esztogatattak.

r. z.

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

A Bécsben megjelenö vadászlap igen okadatolva ir az angol katonahelyettesítési rendszer mellett skärhözattja amaz eljárást, mely szerüt minden ember fának vagy van kedve vagy nincsen, katonává kell lennie. A cikkeket Svarebenberg Frigyes herceg inja, ki a helyettesítési rendszer egyéb előnyein kívül a kényszerített katonákról szólván, igen helyesen jegyzi meg, hogy nem méltányos a sorra bízunk azt, mivé legyen valaki. Ma pedig csakugyan kocka határozza el, ki legyen katoná, ki esküdt, ki bös, ki bíró, ki bátor, ki igazságos. Valóban szomorú azokra nézve, kik egészen más pályára érezvén hivatva magukat, talán a harcölással épen ellenkezö foglalkozásra késültek, ha minden kötelekük és viszonyaik közöl egyszerre kiszakasztja öket a katonakötelesség. Legnagyobb baj az, hogy a kitöltött szolgálati idő után nem léphetnek ismét vissza előbbi viszonyaikba, nem foglalhatják el elhagyott állásukat. A kerületi vadász p. legfölebb volt alárendeltje mellett segédkedhetik elbocsátása után; a gyári fölligyelö

bizonyosan veszt szolgálati ideje alatt annyit, hogy csak mint segédmunkás nyered hazatérte után alkalmazást; az öregbérés, mire visszatér, aligha napszámósként nem lesz kénytelen müködni. Azonfölül a katonakötelettség épen azon korra esik, melyben mindenkinek jövötét kell megteremtenie. Habár sokan szabadsággal visszatérnek is, mit ér ez nekik, ha minden örában, minden percben el kell készülvé lenniök, hogy újra behivassanak. Nagy, igen nagy baj még az is, hogy a szabadsággal söt mint tartalékosok hazabocsátott katonák katonai engedély nélkül nem házassodhatnak. Aki tudja, hány okmányra, mennyi bélyegre van az ily, sok esethen földhöz tapadt szegény napszámosnak szükségé, hogy házassági engedélyt iránt csak a folyamodványt elkészíttesse; aki tudja mennyibe kerül egy-egy ily folyamodvány s mennyi költséggel jár egy egy ily okmánynak megszerzése, nem fog esüddözni, ha az a szegény ember, hogy 30—40 fnyi költséget, melyet különben is kölösön kellene vennie, megkíméljen, inkább vad házasságban él kedvesével, mi a példák bösége mellett nem épen előnyére van a közérkölesőségnek. Erre nézve

szükséges lenne a szabadsággal vagy legalább a tartalékképen elbocsátott katonákkal a tábori lelkész föhatósága alól ismét tartözködési helyök lelkészei egyházi hatósága alá bocsátani. A hercegi cikkör még megjegyzi, hogy Európa egy országában siniesen anyyra kifejlödve a helyettesítési rendszer, mint Franciaországban, s Európa egy állama sem képes oly jól szervezett sereget fölmutatni, mint épen Franciaország.

Az új községtörvényöröl, illettöleg a fölötté tartott tanácskozományokról nem a legkedvezöbben irnak a birodalmi fővárosban megjelenö lapok. Szerütök szemmel látható bizonyítványát adják e tanácskozományok annak, hogy a tövisröl nem lehet szölet szedniük s hogy a régi egykedvüség, a nyilvánosságtól való tartás még nagyon mélyen van gyökerezve egynemely polgártársunk szívében. A tárgyalások anyaga, mely tulajdonképen nem kormányt teendő, hanem magánmü, az előleges tervezet nem jutott tudomására azoknak, kiket késöbben, mint törvény illetni fog. Mit akarnak elérni vele, könnyen beátható. A bizottmány tagjainak, külföfolyástöl menten kell tanácskoz-

niok, s a tolokodó lapoknak távol tartatniok. Ez egészen azon szellemek felel meg, mely eddig a nyilvános közgazgatás minden ágában divatozott s hogy ezt megértjük, csak ama nagyon sok különbözöttmánya kell gondolnunk, melyek a legújabb idők kisegítő eszközeit használták s melyek kitelhetőleg iparkodnak magukat elzárni a nyilvánosságtól. A bíróalmi főváros adta példa, félünk nem fog vázolás nélkül maradni. A szükkeblés és előtetlet oly előzményekkel bírnak, melyekre hitők szerént, hivatkoznók szabad és sok oly ember megterem az Ursten jó földjén, minő a haimburgi polgármester, ki határozottan tiltakozott a nyilvánosság ellen, mely véleménye szerént ártalmára van a jó ügynek. A harmadik gyűlésben több bizottmányi tag indítványozta a lapok tudósítóinak beoosátását a tanácskezényi terembe. Vajjon eredményvel járt-e az indítvány, meghalljuk a legközelebbi jövőben.

— A pesti német szabó-céh, ugylátszik, szeretet gazdálkodni; a napokban tett be a takarékpénztárba 300 fot. Néhol a mestereberek azon régi, de épen nem helyeseltető szokást követik, hogy a céhmesternél, időnkint összegyűlvekeve, a céh jövedelméből lakomákat csapnak. Ezen urak okosan eszelekedének, ha a pesti német szabó-céh példáját követnek. Mondja a Pol. Ujd.

— Vogel ur Münchenben a befözőttékhez oly szert talált föl, melyet használva, nem csak jelentékeny mennyiségű cukrot gazdálkodhatunk meg, de a gyümölcs is izletesebb és épébb marad. E szer a huyanyosó (Ammoniak). A vegyítés alkalmával annyit kell a huyanyosóból a gyümölcs közé tenni, mennyitől savanyúságát elveszti. Ha talán fölösleget öntenék, kevés ecettel ismét helyrehozhatjuk.

Szegedi tárogató.

↑ Hazánk minden jelentékenyebb városában megültek Kazinezy-napját. A magyar nemzet e napon önmagát dícsőitette meg, midőn irodalma megváltójában irodalmát magasztalta. Lapunk szűk köre nem engedi, hogy minden ünneplést leírjunk, mely e hazában tartott; de megvárjuk, még a fővárosi lapok közölték a két testvérházából hozzájuk érkező örömhangoakat, hogy aztán egy koszoruba fűzhessük azon városok nevéit, melyek költőnagynkról megemlékezvén, hazafiai kötelességüket teljesítették. Az alföldi városok levelező honfiat egyuttal fölkerjük, hogy részletesebb tudósításokkal megörvendeztetni sziveskedjenek.

↑ Az augsburgi közönségesség (allgemeine) és a lipsei képes újságnak méltó testvére akadt a bécsi Presseben, melynek pesti levelezője (bizonyosan valamelyik Cseherországól bevándorolt s magyar kenyéren meghízott atyánkia) nyilvánosan vádolja a magyar nemzetet, hogy Kazinezyről megemlékezni bátorodik s el akarja a németekkel hitetni, hogy mi magyarok csak azért ünneplünk Kazinezyt, mert a németek által Magyarországon rendezendő Schiller-ünneplést akarunk megbuktatni. Tudatlansággal párosult roszakarat azt mondatja vele, hogy a legközelebb multban még senki sem tudta volna megmondani, hogy háb voltaképen, ki volt az a jó Kazinezy Ferenc. Vajjon nem Kazinezyról beszélte Kölessey a bécsi esinel egy évtizeddel korábban keletkezett magyar tudós társaság nagygyűlésében ezeltől huszonhét esztendővel? Vajjon nem olvassuk-e minden irodalomtörténetben, sőt minden nagyobb magyar tankönyvtől használt olvasókönyvben Kazinezy nevét? Hogy Brockhaus uram kifejedte ismeretirából, nem igaz ugyan, a nagyérdemű pesti levelező mégis azt állítja, hogy, mivel Brockhausban nem olvasta Kazinezy nevét, Kazinezy érdemes férfi nem lehetett. Ez a derek, Magyarországon él, nem tudjuk melyik haza szállította rossz néven veszi a magyar főuraknak, hogy Magyarországon fognak ezután lakni; haragszik a Nefeletjre, hogy a muzeum diszternében az 52 magyar megváltó akarja székere himeztetni; dühösködik a Szegedi Híradó ellen, hogy Schiller nevének az ő kedve szerént írja (hogy egyik pesti divatlap, melynek különben több ördöge van, magáévá tette a Presse véleményét, nem épen válik dicsőségére); mérgeledik még sok mindenért, melyek megváltása nem lapunk körébe vág. Tiszteljük és becsüljük a német nemzetet, hogy költőjeit lelkesíti; de csak ott és csak addig tiszteljük, ahol és ameddig joga és helye van e lelkesítésnek. A Presse különben megérdemelne, hogy magyarországi előfizetői úgy tennének vele, mint már igen sokan tettek azzal a másik két magyarföld lappal. Mi részünkről, mátol kezdve, nem fogjuk túrni asztalunkon.

* A Debrecenyi Ignác helybeli fényképész által Kazinezy évszázados ünnepepre készített Kazinezy Ferenc jól talált arcképből fájdalommal kell fölentelünk csak 10 darab kelt el, 40 darab pedig megmaradt. Figyelmeztetjük újból városunk lelkes polgárait a magyar nyelv és nemzetiség első bajnokának arcképre. Szerezze meg, kinek tehetőségében áll, ez arcképet; helyezze oda, hol legdrágább, legkedvesebb képei függenek. Tudjuk, hogy nincs ház, melynél kép ne függne, ha tehát méltónak

talál egy vadászkaland vagy egy külföldi tájképet szobája falán tartani, miért késnek azon férfi arcképből díszíteni szobáját, mely egy egész nemzet életét ekesíti.

* A Kazinezy ünnepepy alkalmával egy nőszemély — mint halljuk — Losonczy László költeményét árulni kezdé 10 ujkracjára; de egy tanuló által, ki e gaztetett jókor észre vév, meggátoltatván, odább állt.

* A buzapiaci sétatérén az ültetési előkészületeket már megkezdtek. Mint halljuk azért szedik ki a már kiszűdült fákat, hogy helyökbe nagyobbakat és szebbeket ültessenek. A gödörások igen helyesen tették volna, ha a kiasott földet nem a járda közepére, hanem az ásott gödör mellé hányták volna.

* Az újszegedi részen már áll az általunk is hirdetett új épület, mely Tiszánk túlsó partjának igen szép díszet kölcsönöz. Ha kedvező idő jár, még ez őszön teljesen elkészülend. Tavasszal pedig, mint halljuk a Tisza innesső partjának rendezését veszik munkába.

* Egy külföldről bevándorolt városunkban megtelepült, honosított polgár 2 pftot küldött be hozzánk oly cébből és izennel, miszerént, miután ő nem tudja, ha eljöhete Kazinezy Ferenc ünnepepyére vagy nem, a költséghez ő is járulni kíván, mint honpolgár. Vajha minden bevándorolt s hazánkban meggazdagodott idegen ajku így gondolkoznak és tenne.

* Mint halljuk Szabó József színigazgató „A szerelem gyermeke” című színművel akarja megkezdeni a télidőszaki bérletet.

↑ Kmetty István e lapok segédszerkesztője „Szeszélyes orvos” című munkájának megmaradt példányait — mely munka 3 hó alatt két kiadást ért — legközelebb Burger Zsigmondnak adta át eladás végett. Ara 30 kr. o. é. Ajánlatul a munka címét iktatjuk ide: „Szeszélyes orvos vagy Gyógyászti rendelmények” az első emberpár élete óta uralkodó s az utolsó itéletnapig bekövetkezhető mindenemű betegségek és nem betegségek, járványok és maradványok ellen, minden osztályú és osztályon kívüli polgár és nem polgár, minden állású és fekvésű beteg és nembeteg ember és nemember számára a legrégibb idők óta élt és ezután születendő külön-, hason- és vízszenvi orvosok jegyzetei, kurzusolók, esontrakók, javasok, soha orvosra nem szorult egészséges öreg emberek és több erőszakos halálalá kimúlt lélek cibészése után közreboesátja s a szenvedő és vígadó emberiségnek ajánlja Kmetty István.

* Özevgy Gotthardné asszony ő nagysága értesülvén egyik legjelesebb magyar írónk családjának nyomasztó helyzetéről, a jeles író a leggyöngédebb módorban és ürügy alatt 500 pftal segíté föl. Ily nemes tettek után nem lehet nem hánunk, hogy még egykor nagyon ürügyelték lehetünk hirben és fényben a külföld előtt. Az ily nemes jötét nap, mely nem csak azon fát életi, melynek lombjait beszegi sugaraival, hanem a fát tövén szerénykedő ibolyákat is erősíti és életi.

— A „Nefelets”ben olvassuk: „Egy évtized óta honunk hölgyei a legzebb föladózsákat mutatják, s e hon irányában áldozatkészségük által tanusitni kívánják, hogy ők a legzebb befolyást gyakorolhatják, nemcsak férfiak, férjjeik és családai irányában, de a hon, a kedves hazára nézve is. Egy évtized óta a magyar hölgyek a hazai irodalmat pártolják annyira, hogy legzebb főrekeseket, a hon irodalma iránti szeretetüket a nemzettel megértették. Részünkről a nemzet hőkeblő hölgyeihez egy indítványunk volna. Gizella, sz. István király neje példájára, ki az egyházak díszítése körül nevezetes érdemeket szerzett, a magyar hölgyek a nemzeti muzeum díszítésére tennének áldozatot. Mit? A nemzeti muzeum díszterméből díszszékek hiányzanak — indítványunk szerint ebbe 52, vörös bársonyból készült góthalaku szék illeik — és az érdem nem eszupán ennek megszerzése — hanem kiállításá lenne! Hogyan? Azon 52 szék, mely a diszterem ékeül ajándékozottak, mindegyike a támlapon egy-egy megye címerét az illető színekkel himezve foglalná magában, úgy hogy az 52 szék, 52 megye külön címerét adná, ily ajándékok vár a nemzeti muzeum a haza hölgyeitől.

— A „Képes U”-ban azon indítványt teszi a „nyolemilliomodik magyar”, hogy az „Augsburgi Allgemeine”-t, mely a lovagias magyar nemzetről oly tisztellett, s az „Illustrirte Zeitung”-ot, mely gyakran oly megváltással és szánakozással szól, minden magyar rekeszse ki olvasó asztaláról. A kaszinók közt már több megtevte ezt, s reméljük, hogy jövő évben egy jó magyar sem fogja tartani e lapokat, melyek mindig rágaluaznak és kisibbenek minket a művelt külföld előtt. Erzekény büntetés lesz rájuk nézve, ha magyarországi számos előfizetőiket elvesztik.

— Egy külföldi lap elismeri, hogy mégis fejlett irodalmunknak kell lenni, mert tizenkét évvel előbb volt tudós társaságunk, mint Bécsben, hol csak 1847-ben alakult.

* „Sok bába közt elvész a gyermek.” E régi és igaz közmondást minden magyar ember érti és tudja; de hogy a „Bába-utca”-ról még mindig nem vész el az ott levő szemét és trágya: először nem igazság! másodsor nem értjük miért.

Ha ez utcát csak azért nem tisztogatják, nehogy a vidékiek és látóitok más tisztább utcát tegyenek hasonlónvá: e cél elérésére egy egész utcát tartani; pár deszka szál nagyon megtenné e szolgálót. A „Bába-utca” városunk legzebb részében s azon tájon esik, merre legfőbb idegen jár; mégis legkevesebb figyelem fordítatik rá. Szabadjon az illetéket még egyszer ez utára figyelmeztetünk.

* A minap ily című levelet pillantottunk meg a postán: „N. N. urnak N. N. ben.” Aki szereti fejté túrni a talányokot, fejtsé meg e ritka talányt, mely ugylátszik még III. Napóleonnál is nehezebb. Minthogy a levél címlapján schol sem áll, hogy hol kézbesítették, vagy hogy a postán maradjon s csak az utána tudakozónak adassék ki: sokkal könnyebb íróját és küldőjét, mint a címzetet kitalálni.

* Kis baj. Úgyes bajos ember kopogtatott be a minap városunk egyik hivatalnokához. „Kérem alásan Tekintetes Uram! egy kis bajom volna nekem”, szolt amint a szobába lépett. „Mi az?” kérdé röviden a munkás hivatalnok. E kérdésre kezdé a panaszos leoldani feje kötelekét s borzadá tekintett a hivatalnok a szétzuott főre, mely egészen vérben uszott.

* A helybeli kiseddóvő nőegylet f. évi öszütő 6-án délutáni 3 óraker rendkívüli közgyűlést tartand a belvárosi intézet helyiségében, megvitatand az intézet tulajdonához tartozó s a terben levő állandó színházhoz szükséges telek eladását. A közgyűlésre minden alapító, segélyező tag s ügybarát meghívva van. Reméljük, hogy e közérdeklő tárgy eldöntésére minél nagyobb számmal gyűlendnek össze az érdekeltek tagok és ügybarátok, s mindent elkövetnek az állandó színház szép és nagy eszméjének minél könnyebb erővel eszközözendő teljesítése érdekében.

Vidéki rövid hírek.

↑ A Tanodai Lapokban gyönyörű példáját olvassuk a kegyeletnek, melyvel Magyar-Ovár lakói tanügyök, illetőleg tanítójuk iránt viseltetnek. A csak 600 lakóval bíró falu nagy része tavall légett; vele a tanoda és tanítói lak is. A tanító a juhászul lakott, hol a gyermekeket tanítani nem lehet. A falu csaknem minden lakója maga is kárvalott vala, vagy légett embertársán segítve, attól, mit nélkülözhetett, máris megvált. Mit tettek a derek pap lelkesítésére a lakosok? Minthogy tanodaépítettség pénzök nem vala, a szó szoros értelmében az óváriak maguk állították föl egy pár kömives-napszamos segélyével a tanodaépítet. A magyar-óváriak ezel nem eszupán tanítójuknak adtak hajlékot s gyermekeiknek szentélyt, melyben ismereteket szerezzenek az életre, hanem önmaguknak is gyönyörű emléket állítottak.

↑ Nagy-Oroszi egyik lakosa, második feleségével nem lévén megelégedve, először első nejétől születt 3 éves fiát, aztán magamagát fölakasztotta.

— Makó községe s e hely lakossága 7452 h. parlag földet és 23,320 hold legelőt bír. E tetemes tér eddig közösen használták anélkül, hogy valaki gondolt volna vele, mi a városé, és mi a lakosság magántulajdona. Mint hallatszik, most erre nézve is rendet eszínálnak. Makó községe épen hozzáfogott már e földeknek egy mérnök általi fölméréséséhez, osztályokba különítéséhez s a különböző birtojogokhoz képest részletekre osztásához.

— Uj kincsesel fog gazdagodni Pestbuda. Eszterházy Pál nagyhirű bécsi képesarnokát budai palotájába fogja átszállíttatni.

V e g y e s .

— Varsóban egy könyvvizsgáló legközelebb a hozzá benyújtott vegyteni munkából e szót: Acidum borussium eszupán csak azért törle ki, mert — ugymond — nem illik valamely mérget oly állam néven nevezni, mely Oroszországgal békés egyetértésben él.

— Az Aaleni fondából (Württembergben), hol eddig katolikus nők és leányok is foglalkoztak, egyidő óta naponkint fogynak a katolikus munkások; egymásután léptek ki anélkül, hogy valaki okát gyaníthatá. A fölügyelő azonban kitudá, hogy e lépésre papjok kényszerít, azzal fenyegetve őket, hogy ha eretnekekkel tovább is dolgozni mernek, megtagadja tőlük a bün-öldást. Mit mondjunk az ily igazsághoz?! (Pr.)

— Kényszerű mulatság. Jövore az angol katonákat is tanítják tekézni, táncolni, lapdzáni, szóval: testgyakorlani. A németek szintén sürgetik ezt. A franciáknál e szokás már huszonöt éve divatozik, s ennek tulajdonítják a francia katonai ügyességét.

— A földai rabbi indítványt nyújtott be e napokban a választófejedelemi kormánytanácshoz, hogy a zsidóünnepken a zsidóknak a tánc megfilitassék. Kurhessenben tehát valószínűleg ezután a zsidók és keresztények együtt táncolhatják keresztül a vasárnapokat. Nagyon furesa ember lehet az a földai rabbi.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint szabad kir. Szeged város hatósága részéről következő javadalmak haszonbérbe — vagy örök áron eladtni fognak:

1-ször. Alsóvárosi tisztafok és hattyasi kiserdei veteményes földek **f. évi október 31-en délelőtti 9 órakor** a helyszínen, azonnali készpénz lefizetése mellett.

2-ször. A tompai szigethen termő nádknak haszonvétele **f. évi november 1-én d. e. 10 órakor** a gazdasági hivatalban, azonnali készpénz lefizetése mellett.

3-ször. Az újszegedi esős (egykori községház) épületnek anyagát örök áron **f. évi november 2-án délutáni 3 órakor** a helyszínen, azonnali készpénz lefizetése mellett.

4-szer. A bundai sorompó mellett lévő epreskert, több részletekben, házhelyeknek leendő örök áron eladása, e telek közül:

- 1. 348 négyszög öl, üle 1 frt 50 kr.
- 2. 1071 " " " " " " " " " " " "
- 3. 506 " " " " " " " " " " " "
- 4. 506 " " " " " " " " " " " "
- 5. 506 " " " " " " " " " " " "
- 6. 418 " " " " " " " " " " " "
- 7. 418 " " " " " " " " " " " "
- 8. 418 " " " " " " " " " " " "
- 9. 318 " " " " " " " " " " " "

10% bnatpénz lefizetése mellett **f. évi november 2-án d. e. 9 órakor** a helyszínen.

5-ször. Az újszegedi 109 hold kaszálónak, télilegeltetése, **f. évi november 2-án d. e. 9 órakor** a gazdasági hivatalban, azonnali készpénz lefizetése mellett.

Szilvási hegylbor

a legjobb minőségű, palackokban töltve kapható **Maygraber Agoston** úrnál a Kordaházban Máhr eukrázata fölött.

Egy palack ára 42 ujkr.

Árverési Hirdetmény.

7-ször. Kistarjánai házhelyeknek örök áron eladása 10% bnatpénz lefizetése mellett **f. évi november 4-en délutáni 3 órakor** a helyszínen.

Az árverési föltételek bármikor a gazdasági hivatalban megtekinthetők. Mely árverésre a vállalkozók illendően meghívattak.

Kelt Szegeden, 1859. okt. 26-án.

A polgármester
Gampert s. k.

15016. sz. (174-1)

HIRDETÉS.

Szabad kir. Szeged város tanácsa részéről közhírré tétetik, mikép **1859. évi november hó 15-ik napján d. e. 10 órakor** a városi tanácssteremben a tiszta és marosi nagy- és kis-halászatnak 1860. évi april hó 1-től 1863. évi mártius végeig, az az 3 évre haszonbérletére nézve árverés fog tartatni.

Kiküldési-ár 1370 forint. Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bnatpénzzel ellátva leendő megjelentésre oly megjegyzéssel hivatnak meg, miszerint a megállapított szerződési feltételek az első tanácsi osztálynál időközben is betekinthetők.

Írásos, kellőkép fölszerelt s elegendő bnatpénzzel ellátott ajánlatok a fentkített ideig szünet elfogadtatnak. Szeged, 1859. évi okt. 26-án.

A városi tnaacs által.

Árverési Hirdetmény.

A szegedi es. kir. Megye-Törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Kováts Ferenc fölpörös folyamodása folytán, Hegedűs Antalnál fölpörösi 1554 frt töké követelezés és jámelkai erejéig bíróság beletalozott 2140 fitra becsült következő ingóságoknak, u. m. 310 darab juhnak, 45 darab setésnek, 2 kazal szalmának, egy kocsinak, 3 darab lónak és egy baglya szena bírói elárvereztetése elrendeltetvén, e végett 1-ső határnapul **1859. évi novemb. havának 17-ke.** — második határnapul pedig **1859. évi december havának 1-ső napja.** oly megjegyzéssel tüzetnek ki, hogy a vétel-ár tüstént fizetendő léssen, és hogy ezen tárgyak ha az első határnapon legalább is a fennebbi becsáron el nem adathatának, a másodikon azon alól is fognak a legtöbbet igéző részére lefittetni. — Venni szándékozók ennél fogva a kitűzött fentebbi határnapokban Hegedűs Antalnak f. v. Korlás kapitányságában levő tanyáján jelenjenek meg.

Szeged, 1859. oktober hó 18-én.

6080. (169-2)

Hirdetmény.

Csongrád megye Főnöksége részéről többféle feleslegessé vált használt butordarabok u. m. asztalok, székek, almáriomok, pamlagok, ágyak stb. részint kemény részint puhafából fognak **1859. évi november 6-án** a főnöki hivatalnál Szegeden közárverés útján eladtni. Mírólis a venni-szándékozók ezennel értesítetnek. Szeged, oktober 22-én 1859.

Csongrádmege es. k. Főnöksége.

Árverési Hirdetmény.

Mely szerint sz. kir Szeged város tanácsa részéről közhírré, tétetik mikép **1859. évi november hó 7-ik napján d. e. 9 órakor** az ástottfalui főerdész-laknál 72 öl ligyüttifű és 21,424 kéve ligyörzse azonnali készpénz lefizetése mellett eladtni fog.

Mely árverésre a venni szándékozók illendően meghívattak.

Kelt Szegeden, 1859. okt. 27-én.

A polgármester
Gampert s. k.

SIR-KOSZORUK

kaphatók
Till Józsefnél.

Grab = Kränze

verkauft
Josef Till.

T. c.

Néhány nap múlva kapom a legújabb, legszébb és legdriszesebb **pongyola-, pipere- és színházi-fejkötőket és fejdíszeket.**

Tisztelettel
Till József.

Mulassunk.

— „Kedves barátom! — szólítja meg Roger Didié Nantier asszony — mennyire fáj nekem, hogy többé nem énekelhetjük együtt a Profétát.“
 — „Miért nem? — kérde Didié — Talán bizony fakarommal? mit gondol ön?“
 — „Hagyja el! hány magashang énekest ismerek én, kiknek szívük, hangjuk, mindenük fa és mégis éneklék a Profétát.“

— Egy külföldi intézeti nyelvmester következő hirdeményt tett közzé: „A hallgatók fizetnek 10 frtot, a nem hallgatók pedig 5 frtot.“ Szerencsét kívánunk a derék tanító urnak a tömérdek jóvedelemhez, ha a nem hallgatók hallgatni fognak e hirdetésnyre.

Irodalom és művészet.

— Szabó Richard értesíti a „Divatcsarnok“ előfizetőit, hogy e lap kiadását öszhótól kezdve Werfer Károly vállalta el, miután azonban erre a szükséges hatósági engedély nem érkezett le, az új kiadó pedig a lapot egyszerűen át akarja alakítani, mire némi előkészületek kívántatnak; tehát a lap megjelenését ideiglen felfüggeszti. Az előfizetők még ez évnyegyedben ki lesznek elégtve, a várakozásért pedig műmellékttől azon képet veendik, melyet Orlai Petrics Soma több főrangú nő megbízása folytán a Kazinczy-ünnepélyre festett: „Kazinczy kibékülése Kiszfaludy Károlyval,“ mely 11 azon körbeli magyar író arcképét ábrázolja. A lap f. évi ösztű 8-án indul meg.

Levélkosár.

□ nek. Köszönt a gyorsan küldött sorokért. Legzelebb magánlevelet írunk.
 — Losonczy László a legközelebbi napokban a 18a küldeményt veend fölünk.
 — A ritka házasságok tárgyában kitzított jutalomkérdésre ismét három pályamű érkezett, jelükük:
 1. „A jó szokás is elévül végre, ha az valamikép túr terhelteit; hársít el a nyomasztó nehézséget; újra virul régi jó.“
 2. „E csillag vezérli a hajósok sorosát.“
 3. „Azt mondod írótlars, a pályadíj csekély; nem érdemes versyenyezi érte. Kérlek, ne légy szolgalelkű! Vesd inkább a kevéstelt aranyok mérlegébe saját elmédnek halhatatlan művét Brennus kardjaként, — akkor magad magadtak adtál fejedelmi bért.“

Felelős szerkesztő: **Kempelen Győző.**

ÜZLETI HIRNÖK.

○ Szeged, öszhó 29-én. A gabonafizetben a hét második fele folytán is igen élénk volt a hangulat; különösen kedvelik a tisztabuzát, melynek ára átlagosan emelkedett.
 A betivására sokat hoznak s nagyban veszik.
 A Bánáságban 8—8 frt 50 krt fizetnek köbölért, de nem sokat szállítanak a piacra.
 Forgalom 15000 mérő. Jelesen 12000 mérő tisztabuzába 4—4 frt 15 krjával; 2000 mérő zab 1 fr 40 krjával; 500

mérő köles 1 frt 60 krjával és 500 mérő tengeri 2 frt 15 krjával.
 Üzleti terményárak: Tisztabuzába legjobb osztr. mérő 4 frt 15 kr. Közép 4 frt — kr. Kétszerezes legjobb 2 frt 50 kr. Közép 2 frt 40 kr. Rozs legjobb 2 frt 30 kr. Közép 2 frt 25 kr. Árpa legjobb 1 frt 60 kr. Közép 1 frt 40 kr. Zab legjobb 1 frt 50 kr. Közép 1 frt 40 kr. Törökbuza 2 fr 15 kr. Köles 1 frt 60 kr. Pasuly 3 frt Paprika mázsája 12 frt

Vizálás.

Tisza. Szegednél öszhó 27. 6' 0" 0-n fölül.
 Duna. Pestnél „ „ 28. 7' 8" 0-n „ „
 Dráva. Eszternél öszhó 24. 3' 3" 0-n „ „
 Kulpa. Sziszeknél öszhó 25. 8' 0-n „ „
 Béga. N.-Beeskerek. ö. h. 22. 2' 6" 0-n „ „
 Ferenc-esztrana. Földvárnál öszhó 22. 2' 1" 0-n fölül.

Pénzkelet	Öszhó		
	27.	28.	29.
	frt kr	frt kr	frt kr

5%-os metalliques	70 30	70 30	
5%-os nemzeti kölesön	75 20	75 20	
5% alsó ausztr. urb. k.	91	—	
5% magyar és gall.	71 50	—	
5% erdélyi ás gall.	67 50	—	
1834-diki sorsj. kötelezv.	350	—	
1839-diki „	115	—	
1854-diki „	109 25	—	
Dunagőzhajóz. 100 fitos	102	—	
Como-Kentpapírok	15 50	—	
Hereeg Eszterházy 40 fitos	79	—	
„ Salm	40	39 75	
„ Pálffy	40	35 25	
„ Clary	40	35 50	
Gr. St. Genois	40	35 50	
Hg. Windischgrätz 20	25	—	
Gróf Waldstein 20	25 50	—	
Gróf Keglevich 30	14 25	—	
Hitelsorsjegyek 100 fitos	95 50	—	
Északi vasút részv.	1827	—	
Államvasút 500 frankos	285	—	
Erzsébet nyug. pálya	—	—	
Tiszai pálya	105	—	
Ferenc József kel. pálya	—	—	
Bankrészvények	884	887	
Hitelintézeti részvények	195 10	196 60	
Escomte-bank	540	—	
Lloyd	235	—	
Dunagőzhajóz.	412	—	
Pesti lánchíd	290	—	
5% Északi vasp. elsbs. kötv.	91	—	
5% Dunagőzhaj.	88 50	—	
Angsburg, usó	106 75	—	
Frankfurt 3 hó m. f.	107	—	
Hamburg 2 hó m. f.	93 75	—	
London	125	—	
Páris	49 60	—	
Cs. kir. arany	5 96	—	
Korona	17 10	—	
Eziszt	25	—	

Lapunk zártfog. a tárvitai tudósítás nem érkezett meg.

Közlekedés

Vasutmeneti személyvonatok.

Indulás:

Szeged—Pest: 1 ó. 56 p. éjjel, 12 ó. délb.
 Szeged—Temesvár: 11 óra 34 p. éjjel, 2 óra délután.

Erkezés:

Pest—Szeged: 1 óra 29 p. délbén, 11 óra 9 p. éjjel.
 Temesvár—Szeged: 12 óra 30 p. éjjel, 11 óra 27 p. reggel.

Gőzhajózás.

1859. évi öszhó 10-től kezdve további rendeltetésig.

A Dunán:

Pest—Bécs: naponkint 6 óra este.
 Zimony—Pest: vasárnap, kedden, szerdán és szombatban 4 óra reggel.
 Bécs—Pest: naponkint 6 1/2 óraker regg.
 Pest—Zimony: hétfőn, szerdán, pénteken és szombatban 6 óraker reggel.

A Tiszán:

Szeged—Zimony: szerdán 6 óra reggel.
 Zimony—Szeged: csütörtökön délbén.

A Szávan

ugy az osztrák mint a szerbparton őszes közbeneső állomások érintésével.

Lefele. Sziszekről Zimonyba: vasárnap és szerdán 12 óraker délbén.

Fölfelé. Zimonyból Sziszekre: csütörtökön és vasárnap 7 óraker reggel.

A szerbpart hosszabán.

Lefele. Breskáról Belgrádra: kedden és pénteken reggel.
 Belgrádról Orsovára: szerdán és szombatban reggel.

Fölfelé. Orsováról Belgrádra: hétfőn és pénteken reggel.
 Belgrádról Breskára: szerd. és vas. regg.

Szegedi piac

(betivásár öszhó 29-én)

Tisztabuzába alsóausztr. mérő	4	20
Kétszerezés	3	40
Rozs	2	40
Árpa	1	50
Zab	1	55
Kukorica	1	68
Repce	3	80
Borsó	—	10
Lencse	—	10
Bab	—	6
Köles	alsóausztr. mérő	1
Burgonya	1	45
Szalonna	—	22
Lángliszt	—	8
Zsemlyeliszzt	—	7
Kenyérliszzt	—	7
Kukoricaliszzt	—	4
Árpakása	—	8
Köleskása	—	9
Faggyú	mázsa	22
Szappan	font	24
Szén	mázsa	1
Szalma	—	82
Kender	—	18
Zsir	ítce	38
Marhahús	font	15
Juhhús	—	14
Sertés	—	20
Tölgyfa	öl	10 50
Kőrsta	—	12
Füfa	—	6
Szarvasmarha	párja	—
Sertés	—	—
Bárány	—	1
Pulyka	—	3
Liba	—	1
Kacska	—	7
Csirkje	—	25
Borjú	darabja	10
Malac	—	1

Tisztabuzába	Kétszerezés	Rozs	Árpa	Zab	Tenyeg	Tengeri	a n.-o. ausztr. m. m. o.	
							frt	kr
3 40	3 25	2 90	2 90	2 90	1 50	1 50	frt	kr
3 80	3 60	3 60	3 60	3 60	1 80	1 80	frt	kr
4 20	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
4 60	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
3 40	3 25	2 90	2 90	2 90	1 50	1 50	frt	kr
3 80	3 60	3 60	3 60	3 60	1 80	1 80	frt	kr
4 20	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
4 60	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
3 40	3 25	2 90	2 90	2 90	1 50	1 50	frt	kr
3 80	3 60	3 60	3 60	3 60	1 80	1 80	frt	kr
4 20	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
4 60	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
3 40	3 25	2 90	2 90	2 90	1 50	1 50	frt	kr
3 80	3 60	3 60	3 60	3 60	1 80	1 80	frt	kr
4 20	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
4 60	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
3 40	3 25	2 90	2 90	2 90	1 50	1 50	frt	kr
3 80	3 60	3 60	3 60	3 60	1 80	1 80	frt	kr
4 20	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
4 60	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
3 40	3 25	2 90	2 90	2 90	1 50	1 50	frt	kr
3 80	3 60	3 60	3 60	3 60	1 80	1 80	frt	kr
4 20	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr
4 60	3 78	2 98	2 98	2 98	2 10	2 10	frt	kr

Az arak osztrák értékben

Makó	21-63
Temesvár	21-63
N.-Beeskerek	21-63
Ljuidök	18-63
Lj.-Arad	18-63
Baja	18-63
Szabadka	19-63
Módos	16-63
Zenta	16-63
D. Palanka	10-63
Soprony	25-63
Mosony	20-63
Versetz	28-63
Gyula	28-31
Kocskemet	28-31
Görög	13-63
H.-M.-Vasvárhely	21-63